

større, end at de maatte kunne udjævnes. Det er mere og mere en Nødvendighed for Kommunerne at komme til bedre Beskatningsregler, idet de kommunale Udgifter, som bekendt, stige Aar for Aar, og selv om det maatte lykkes at komme dertil, at Staten yder Bidrag, enten ved Tilskud eller ved at overføre Statsskatter, til Kommunerne, saa turde det dog være lige saa nærliggende at give Kommunerne Lov til en Ordning af deres Beskatningsforhold paa en mere tilfredsstillende Maade end nu, hvad der i alt Fald ikke koster Staten noget. Jeg antager ikke, at der her, saaledes som ved Forslaget om Indkomstskat til Staten m. m., vil blive Spørgsmaal om, hvilket af Forslagene, Folketingets eller Regeringens, man skal lægge til Grund for Behandlingen. Jeg antager, at de begge ville kunne danne et saa godt Grundlag, at der vil kunne komme en tilfredsstillende Lov ud deraf. — Af de Hovedpunkter i Regeringsforslaget, som ere væsentlig forskellige fra Folketingets, skal jeg nævne Bestemmelsen i 4de Afsnit om Hartkornskat og kommunal Ejendomsskyld, hvorefter alle faste Ejendomme i Kommunerne, uden Hensyn til om de have Hartkorn eller ikke, skulle kunne inddrages under de faste Ejendommers Beskatning, naar Maksimum for Hartkornbeskatningen, som Regel 16 Kr. pr. Td. i Sognekommunerne, er naaet. Den Anerkendelse, som er bleven disse Bestemmelser til Del, kan jeg fuldt ud dele. Det forekommer mig, at det er netop den rette Vej, man skal gaa, for at komme til en bedre Ordning af Hartkornbeskatningen eller snarere for at komme noget mere bort fra den nuværende Hartkornbeskatning, end man er naaet til i de fleste Kommuner, og jeg vil henstille til Overvejelse, om der ikke kunde være Anledning til at gaa videre i saa Henseende, saaledes at det blev overladt til Kommunerne, i alt Fald med Amtsraadets Samtykke, hvor Forholdene talte derfor, at gaa noget videre. Det forekommer mig ikke, at der vil kunne være saa stor Betænkelighed herved, naar vi se hen til den Myndighed, som Sognekommunerne allerede nu have, til med Amtsraadets Samtykke at gaa bort fra Hartkornbeskatningen og ligne det hele eller den overvejende Del paa Formue og Lejlighed. Der findes et Par Kommuner, hvor endog alt lignes paa Formue og Lejlighed; i flere andre Kommuner lignes den allerstørste Del, $\frac{4}{5}$, $\frac{9}{10}$, ja $\frac{19}{20}$ paa Formue og Lejlighed. Det sker naturligvis ikke, fordi man er begejstret for blot at

have dette Grundlag, Formue og Lejlighed, til Beskatning, thi derved gaa flere Ejendomme fri for Skat, som burde betale, men det er, fordi man anser Hartkornet for et saa utilfredsstillende Grundlag, som det efterhaanden i Tidens Løb er blevet. Det er selvfølgelig i adskillige Landkommuner, at dette vil have Betydning, skønt det vel ikke vil have nogen større Betydning for Tiden, fordi man i de Sognekommuner, hvor Hartkornsskatten er lav, kan benytte Bestemmelsen i Lovforslagets § 26, hvorefter Gennemsnittet af de 3 sidste Aars Ligning kan vedtages som Maksimum. Men Forholdene kunne jo let forandre sig i Kommunerne, det sker ret hyppigt, f. Eks. ved Anlæg af Jernbaner med tilhørende Stationer, og det sker paa anden Maade, at en Kommune taber noget af den egentlige landsbyagtige Karakter, som den hidtil har haft. Det vil derfor særlig af Hensyn til Fremtiden være af Interesse, at der var en slig Adgang til i endnu højere Maal end efter Lovforslaget at benytte Ejendoms-skyld til Ligning af kommunal Skat.

I samme Afsnit, i § 29, er berørt Beskatning af Arealer, som ere indvundne ved Inddæmning fra Havet. Derimod indeholdes der ikke noget om Beskatning af tørlagte Indsøer; de ville blive anderledes stillede end Saltvandsarealer, da de ikke saaledes som disse antages at kunne skyldsættes efter de gældende Regler. Interessen for, at en Skyldsætning af tørlagte Søarealer skulde kunne ske, vilde i øvrigt tabe sig for en væsentlig Del, hvis man vil gaa til at give Sognekommunerne en noget større Frihed med Hensyn til at benytte Ejendomsskyld til Kommunal-ligning end efter Lovforslaget, saaledes som jeg før berørte. I øvrigt har Spørgsmaalet om Skyldsætning af tørlagte Indsøer jo før været fremme her i dette Ting, nemlig under Behandlingen af Lovforslaget om kommunal Beskatning, som forelaa i Samlingen 1894—95, idet der da blev stillet og vedtaget et Ændringsforslag, hvorefter Indenrigsministeriet bemyndigedes til at skyldsætte til kommunal Hartkornsskat slige Arealer. Lovforslaget kom, som bekendt, ikke længere end til 2den Behandling. Senere er der af Regeringen gentagne Gange fremlagt Lovforslag i Folketinget, gaende ud paa det samme som Ændringsforslaget, men Folketinget har ikke ført Lovforslaget videre, end at der af Udvalget ved Slutningen af hver af Samlingerne er afgivet en Beretning. Jeg tror, at der kunde være Anledning til ved denne